

Kompakt med klass

Leica D-Lux är kompaktkameran för dig som tar fotograferandet på allvar. Den har stor sensor och klassiska reglage, kvick autofokus, högupplöst elektronisk sökare och ger riktigt bra bildkvalitet.

TEXT OCH FOTO: CHRISTIAN NILSSON

PLUS

- Gedigen kompakt med stor sensor och klassiska reglage
- Skarpt, ljusstarkt och bildstabiliserat zoomobjektiv
- Högupplöst elektronisk sökare
- Snabb autofokus och kort avtryckstid
- Mycket tyst, både i fokus och avtryck
- Wifi för trådlös bildöverföring
- Många fina videofunktioner, bl.a. 4K-inspelning
- Adobe Lightroom 5 ingår i priset

MINUS

- Lite hal att hålla i, saknar handgrepp
- Något bleka hudtoner (med jpeg)
- Ingen ingång för extern mikrofon
- Ingen inbyggd blytt

En Leica M i miniatyr. Så skulle man kunna beskriva nya Leica D-Lux med tilläggsbeteckningen Typ 109. Men D-Lux är varken en mätsökar- eller systemkamera utan en kompakt med stor sensor. Närmare bestämt en sensor i Four Thirds-format, samma som Olympus och Panasonic använder i sina systemkameror. Och även om D-Lux har den klassiska Leica-loggan på framsidan tillverkas den inte i Wetzlar i Tyskland utan i Panasonics fabriker i Japan. Det här är en av de kompaktkameror i Leicas sortiment som har en tvillingmodell hos Panasonic. Där heter den Panasonic LX100.

Här har vi valt att titta närmare på Leican. Den kostar cirka 9 500 kronor, vilket i skrivande

stund är 1 500 kronor mer än Panasonics motsvarighet. Prisskillnaden vägs dock upp av att Leica inkluderar Adobe Lightroom 5 i köpet. Och Leica-loggan har tveklöst en attraktionskraft som för många är värd en slant. Dessutom skiljer sig kamerorna åt en aning i designen. Se bildjämförelsen nedan.

Ljusstark zoom

Utbudet av kompakter med stor sensor är fortfarande ganska litet och vill man dessutom ha zoomobjektiv krymper det ytterligare. Leica D-Lux och Panasonic LX100 tillhör den senare kategorin och även om objektivet bara har 3,1x zoom, motsvarande 24–75 mm för småbilsformat, så är det relativt ljusstarkt. Full öppning innebär bländare 1,7 i vidvinkelläget och 2,8 i teleläget. Det är högre ljusstyrka än något zoomobjektiv som Panasonic, eller Olympus, kan erbjuda till sina systemkameror. Men egentligen går det inte att jämföra rakt av. För objektivet i D-Lux och LX100 tecknar inte ut hela sensorformatet. Hörnen hamnar utanför bildcirkeln, vilket innebär att även om sensorn egentligen innehåller drygt 16 miljoner pixlar utnyttjas aldrig mer än maximalt 12,5 miljoner. Närmare bestämt när man fotograferar i formatet 4:3. Det låter som ett våldans slöseri med pixlar eller hur?

Men det finns faktiskt en fördel. Det går att fotografera i andra bildformat utan att vare

sig upplösning eller objektivets bildvinkel ändras särskilt mycket. Väljer man 3:2-format får man ut bildfiler med 12 miljoner pixlar. Och med 16:9 blir upplösningen 11 megapixel. Det är alltså inte bara fråga om en simpel beskärning av bildfilen, som är fallet när man väljer olika bildformat med andra kompaktkameror. Alla tre bildformaten sträcker sig ända ut till kanten av objektivets bildcirkel. Panasonic kallar lösningen för "Multi Aspect Sensor". Och den har använts förut, både i Panasonics LX- och Leicas Digi-lux-kameror. I vår testkamera finns ytterligare ett bildformat – 1:1. Tråkigt nog är just det formatet inget annat än en beskärning av en bild med 4:3 förhållande. Och det kan man lika gärna göra i efterhand.

Elegant design

Dags att gå in på design och hantering. D-Lux har ett ganska utpräglat retro-utseende, med släta metallkåpor och klassiska reglage för exponering. Något handgrepp finns inte på Leicas kamera och den är en smula hal att hålla i. Ett tumgrepp av gummi på baksidan ger dock bra stöd. Panasonics variant har både ett litet kantigt handgrepp och klädsel av konstläder på framsidan. Deras kamera känns klart säkrare att hålla men är inte lika elegant.

På ovansidan av kameran finns en slutartidsratt med distinkta klicklägen från 1/4 000 till 1 sekund i hela steg, samt T-läge för längre tider (max två minuter) och A-läge för tidsautomatik. Det går också att få slutartider i tredjedels steg genom att man snurrar på kamerans lilla inställningshjul på baksidan. I det högra hörnet finns en ratt för exponeringskompensation. Och mellan dessa två rattar finns ett zoomreglage och en avtrycks-knapp.

Längst fram på objektivet hittar man en bländarring med klicklägen i tredjedels steg samt

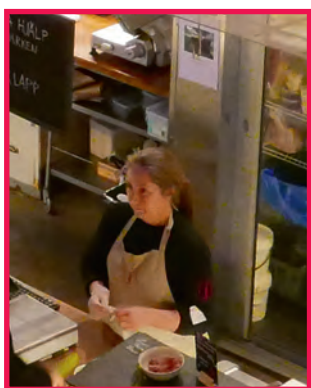

Leica D-Lux finns endast i svart och har en helt slät framsida i metall för att efterlikna företagets klassiska mätsökarmodeller. Panasonic LX100 finns i både svart och silver och är försedd med ett litet handgrepp med läderimitation. Ifråga om knappar och annan hantering är kamerorna identiska.

Den stora bildsensorn i Leica D-Lux ger bättre möjligheter att fotografera i svagt ljus än vanliga kompaktkameror. Men den interna brusreduceringen är ganska hårdhänt och osofistikerad. Den minskar inte bara bruset utan också en hel del av detaljåtergivningen. Med raw-format och Adobe Lightroom 5 kan man få klart bättre resultat. Bilderna blir visserligen något kornigare men betydligt skarpare. Och man kan själv styra hur mycket brusreducering som ska användas.

Bilden är tagen vid ISO 3 200, 1/20 s, bl. 5,6.

Utsnittet visar vad man ser i en 26x34 cm utskrift.

Jpeg från kameran

Raw-format från kameran

ett A-läge som ger bländarautomatik. Kombinerat A-lägena på både slutartidsratten och bländarringen får man programautomatik. Klassiskt, snyggt och lättbegripligt, fast i ärlighetens namn inte särskilt snabbjobb. Men behöver man komma åt fullautomatik snabbt är det bara att trycka på en liten knapp märkt A på kamerans ovansida (iA på Panasonics kamera).

Högupplöst sökare

Objektivet har också en kontrollring som kan användas för olika uppgifter. Med exponeringslägena fullauto, program- eller tidsautomatik är den inställd för att fungera som ett extra zoomreglage. Men ringen är steglös och lätt att rubba av misstag, vilket får objektivet att zooma i små, ryckiga steg. Det är rätt irriterande. När kameran är inställd på bländarautomatik eller manuellt sköter kontrollringen slutartider. Samma sak här – en liten oavsiktlig beröring så har man rubbat slutarinställningen. Det är därför en god idé att stänga av dessa funktioner hos kontrollringen (i menyn Anpassa) och bara använda den för manuell fokus. Då funkar den desto bättre.

På baksidan hittar vi en av kamerans viktigaste finesser – en högupplöst elektronisk sökare. Den förefaller vara identisk med sökaren i Panasonic GX7. Sökarbilden är skarp och tydlig

D-Lux har ett skarpt objektiv och den längsta brännvidden, motsvarande 75 mm hos småbilsformat, är perfekt för porträtt. Bilden togs vid bländare 2,8. En annan fördel är det tysta avtrycket. Den mekaniska slutaren låter knappt alls och kopplar man om till elektronisk slutare blir kameran helt ljudlös. Färgåtergivningen kunde dock vara bättre. Rött överdrivs och får ett anslag av lila. Hudtoner kan lätt bli lite bleka. Ska man fotografera människor bör man ställa in bildstilen "Porträtt" som är lite mjukare i färg och kontrast än standardläget. Den användes här. Raw-format är ett ännu bättre alternativ.

Så snabb är kameran

Leica D-Lux (och Panasonic LX100) har imponerande snabb serietagning och är överlag också rapp i fokusering och avtryck, även om den blir lite slöare i svagt ljus. 11 bilder/s får man dock bara med förinställd och låst fokusering. Med kontinuerlig (följande) AF sjunker hastigheten till 6,5 bild/s. Men även det är en ganska respektgivande siffra. Den följande fokusen fungerar skapligt om motivet inte rör sig alltför snabbt. Promenerande människor klarar den och även springande om de inte är för nära. Cyklistar eller snabba sporter innebär dock problem.

STARTTID

1,2 s

AUTOFOKUS

24 mm: 0,26 s

50 mm: 0,38 s

75 mm: 0,45 s

Svagt ljus, 50 mm: 0,62 s

Slutarfördröjning: 0,02 s

SERIETAGNING

Uppgiven hastighet:

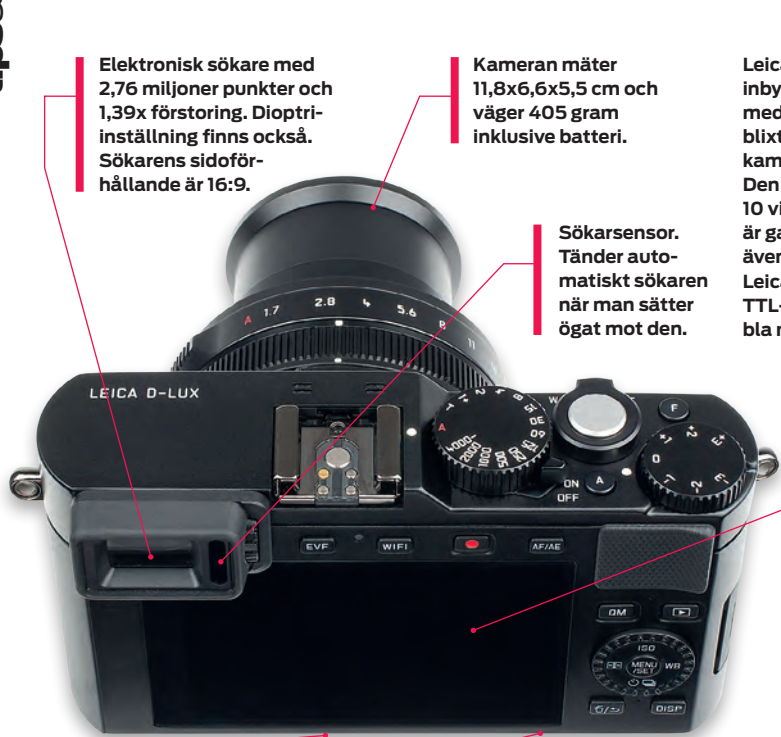
11 bilder/s (med låst fokus).

Verklig hastighet:

11,9 bilder/s.

Maximalt bildantal:

69 bilder med jpeg-fine.
24 med raw.

Elektronisk sökare med 2,76 miljoner punkter med 1,39x förstoring. Dioptriinställning finns också. Sökarens sidoförhållande är 16:9.

Kameran mäter 11,8x6,6x5,5 cm och väger 405 gram inklusive batteri.

Sökarsensor. Tänder automatiskt sökaren när man sätter ögat mot den.

Minneskort SD (HC/XC). Bilderna kan sparas i antingen jpeg, raw eller båda filformaten samtidigt.

Laddbart litiumjonbatteri, BP-DC15-E, på 1025 mAh. Räcker för ungefär 300 bilder, vilket inte är särskilt mycket. Ett extra batteri bör skaffas om man fotograferar mycket. Batteriet laddas i en extern laddare.

och visar 100 procent av det verkliga utsnittet. En nackdel är att sökarens sidoförhållande är 16:9. Det innebär att bildytan blir ganska liten om man använder bildformaten 4:3 eller 1:1. Med 3:2 funkar den dock rätt bra.

Knapparna på baksidan är små och inte direkt "handskvänliga". Men de är välplacerade och ger tillgång till de vanligaste funktionerna, som ISO och vitbalans. En knapp aktiverar en snabbmeny för viktiga inställningar. En annan används för att starta wifi, som finns inbyggt. Laddar man ner appen "Leica Image Shuttle" i sin telefon kan man föra över både bilder och video trådlöst, och fjärrstyra kameran från mobilens skärm. Tre av kamerans knappar är programmerbara, man kan alltså i en meny välja vilken uppgift de ska ha. Det är bra. Menyerna är lättnavigerade men innehåller en del märkliga ordval och felaktiga översättningar. På det hela taget fungerar ändå hanteringen av kameran ganska smidigt.

Filmar i ultra-HD

När det gäller finesser är D-Lux rikligt utrustad. Här finns bland annat HDR- och panoramatagning, multiexponering, inbyggd raw-konvertering samt Time Lapse och Stop Motion

Hanteringstips

1 Gillar du att fokusera manuellt? Kameran har två fokushjälpmedel som man kan kombinera om man vill: förstorat utsnitt och focus peaking. Man kan dessutom programmera om AF/AE-låsknappen till AF-On-funktion. Då ger den snabb tillgång till autofokus när man behöver det. Gå in i menyn Anpassad, bläddra fram till AF-AE-lås och välj AF-On.

2 Objektivet har ett löst skyddslock som kan upplevas svårt att hålla reda på. Leica Auto Lens Cap löser problemet. Det är ett objektivlock med tre blad som öppnar sig utåt när objektivet åker fram. Och sluter sig när objektivet dras in igen. Smart! Kostar cirka 500 kronor.

animering. Och vi får inte glömma den mycket kompetenta videoinspelningen. Den här kameran är en av få som klarar att filma i 4K, ultra-HD. Det går också att plocka ut 8 megapixel stillbilder ur videosekvenserna, vilket kan vara användbart i många sammanhang, inte minst

Leica D-Lux saknar inbyggd blyxt. I stället medföljer en liten extern blyxt som monteras i kamerans tillbehörssko. Den har ett ledtal på 10 vid ISO 200 vilket är ganska svagt. Men även större modeller av Leicas samt Panasonic's TTL-blyxtar är kompatibla med Leica D-Lux.

3-tums skärm med en upplösning på 921 000 punkter. Bildytans sidoförhållande är 3:2.

vid gatufotografering. Men somliga kan nog betrakta det lite som fusk... Dessvärre saknas ingång för extern mikrofon, vilket minskar möjligheten till seriöst videoskopande.

Bra bildkvalitet

Leica-loggan på framsidan ger ofrånkomligen ganska höga förväntningar på bildkvaliteten. Och fotograferar man med raw-format infrias de till stor del. Objektivet ger god skärpa redan vid de stora bländaröppningarna men presterar bäst vid bl. 4 i vidvinkelåget och bl. 5,6 vid normal- och telebrännvidderna. Bruset är lågt upp till ISO 800 men vid ISO 1 600 och högre börjar det märkas. Med raw konverterat i Lightroom blir bruset smågrnigt men färglöst. Och bilderna får fortfarande god skärpa och detaljåtergivning. Med jpeg använder kameran en hel del brusreducering som smetar ut fina detaljer och sänker skärpan. Ändå finns det fortfarande kvar ett tydligt, fransigt brus kring konturer i motivet. Det är inte så snyggt. Men håller man sig till raw kan man få bra bildkvalitet upp till ISO 3 200 och godkänt resultat vid ISO 6 400.

Sammanfattning

Totalt sett är Leica D-Lux en imponerande kompaktkamera som fungerar utmärkt för seriös fotografering, tack vare sina välgjorda reglage, den fina sökaren och möjligheten till mycket god bildkvalitet. Snabb autofokus och mycket tyst avtryck är andra fördelar som man fort lär sig att uppskatta. Samma gäller naturligtvis också för Panasonic LX100. Så båda modellerna får tummen upp av FOTO! ■

PRIS

Cirka 9 500 kronor.

TEKNISKA DATA

Bildsensor: CMOS, storlek 17,3x13 mm (Four Thirds-format).

Upplösning: 12,5 miljoner pixlar.

Objektiv: Fast monterad zoom, 10,9–34 mm/1,7–2,8. Motsvarar 24–75 mm för småbildsformatet. Närgräns: 50 cm. Med särskild makroinställning: 3 cm (vidvinkel)–30 cm (fullt tele).

Känslighet: ISO 200–25 000. Möjlighet till ISO 100 med specialinställning.

Vitbalans: Auto, fem förinställda lägen, manuell mot vit yta, kelvingrader.

Fokusering: Kontrastautofokus. Multi-, spot-, eller ansiktssökande fokus. Kontinuerlig AF. Manuell fokus med förstorat utsnitt och/eller focus peaking. Hjälpbelysning vid svagt ljus.

Ljutmätning: Flerfälts-, spot- och centrumvägd mätning.

Exponering: Program-, tids-, bländarautomatik samt manuell exponering. Exponeringskompensation +/- 3 EV i 1/3 steg samt bracketing.

Slutartider: Mekanisk slutare: 1/4 000–60 s samt T (max 2 minuter). Elektronisk slutare: 1/16 000–1 s. Blyxtsynk upp till 1/4 000 s.

Video: 4K, 3 840 x 2 160 pixlar, 25p eller 24p. 1 920 x 1 080 pixlar, 50p. MP4-format. Max 29 minuter.

Övrigt: Wifi med nfc. Virtuellt horisont. Multiexponering. Time Lapse och Stop Motion animering. Panoramatagning. Inbyggd raw-konvertering. Svenska menyer. Lightroom 5 ingår i priset.

Generalagent: Nordic Foto Import A/S, tel. +45 (0) 36 77 19 77, www.leica-camera.se